

Ermənistan-Azərbaycan, ərazilərin işğaldan azad olunması haqqında həqiqətlərin dünya ictimaiyyətinə çatdırılması, Azərbaycanın ədalətli mövqeyinin müdafiə edilməsi

Ədalət

№ 6 (2187) 19 yanvar 2021-ci il

S.7.

QƏLƏBƏMİZİN KOMANDANI PREZİDENTİMİZDİR

Tariximizin ən ağır məqamlarından biri, bəlkə də ən birincisi coğrafiyamızda yaşayan ermənilərlə bağlıdır. Belə ki, yaranırdan dövləti olmayan bir xalqın "böyük Ermənistan" iddiası zaman-zaman türk xalqlarının, xüsusilə azərbaycanlılara hər zaman problem yaşadı. Bu problemlərin layihəsində dayanıb isə onların işğalçılıq, talançılıq siyasəti, türk xalqına qarşı faşist niyyəti olubdu. Əgər bu dediklərimizi tarixin əsrləri və illəri sırasına ardıcıl düzsək, onda görürük ki, dünyanın Azərbaycandan xeyli uzaq ərazilərindən, xüsusilə Hindistandan başlayaraq dünyaya səpələnən ermənilər hər zaman özərindən güclü olanlara itaət etmiş, özərindən zəif olanlarla isə amansız rəftar etmişdilər.

Doğrudur, xisətlərində bütün yaramaz cizgilərlə özünü bürüzə verən bu millət yaltaqlanmağı da xüsusi bir peşə kimi mənimsəyiblər və ondan zər

rurət yarananda çox məhəretlə istifadə edirlər. Görünür, bu cizgilər ermənilərin havadarlarının ən çox işinə yaranan cəhətlərdir. Ona görə də böyük dövlətlər, xüsusilə Rusiya hər zaman erməni xidmətlərindən istifadə etmiş, "erməni kartını" gündəmdə saxlamışdır. Özü də bu proseslərdə işğalçılıq, qəsbkarlıq mərzli ermənilər hər zaman yazıq, alçalılmış, məzlum kimi təqdim olunmuşdu. Və dünya da onların halına bu və ya başqa formada acıyırdı.

Biz öz tariximizin səhifələrində qarşılaşdığımız erməni məskunlaşmasının vaxtını dəqiq bilirik. Bu prosesdə çar Rusiyası başlıca fiqur olubdu. Onların yürütdüyü siyasət nəticəsində İrandan və digər ölkələrdən köçürülən ermənilər Azərbaycan ərazisində yerləşdirilmişdi. Bu yerləşdirmə də sonda həmin "erməni xəstəliyinin" şaxələnməsinə şərait yaratmışdı. Belə ki, sovet Rusiyası artıq Qafqazda özünün yerli, qədim xalqlardan sa-

yan ermənilərə dövlət yaratmaq imkanı da verdi.

Hər kəsə məlumdur ki, İrəvan xanlıqı ərazisində yerləşən ermənilər Qarabağa ayaq açandan sonra bu ərazinin onlara məxsus olduğunu gündəmə gətirdilər. Əgər ötən əsrin əvvəllərindən başlayan erməni basqınlarını, soyqırımlarını xatırlasaq, onda görürük ki, öncə çar Rusiyası, sonra isə bolşevik Rusiyası Azərbaycanın aran və dağlıq bölgələrində, eləcə də Qubada, Şamaxıda və digər ərazilərimizdə törətdikləri qətlialmlarda tutduğu mövqe ilə əslində ermənilərə müəyyən şəraitlər yaratmışdılar. Faktiki olaraq ötən əsrdə törədilən erməni cinayətlərinin cavabsız qalmasında və yaxud onun ermənilərin istəyinə uyğun tirajlanmasında məhz havadarlarının xüsusi rolu olubdu. Bu da onlara imkan verir ki, öz saxta dövlətçilik arzularının gerçəkləşdirmək üçün daha geniş miqyaslı şəbəkədə fəaliyyətlərini gerçəkləşdirsinlər.

"Dənizdən-dənizə" dövlət iddiasında olan ermənilər siyasətlərində əsas qayə kimi Azərbaycan ərazilərinin işğalını önə çəkiblər. 1988-ci ilə qədər daha çox gizlin aparılan bu mübarizə, əslində isə bu müharibə artıq havadarlarının, o cümlədən də Moskvadakı qəyyumlarının xeyri-duası ilə açıq müstəviyə çıxarılmışdır. Məhz 1988-89-cu illərdə azərbaycanlıların Ermənistandan deportasiya edilməsi və buna da sovet hökumətinin göz yumması göstərir və sübut edirdi ki, ermənilərin bu siyasəti təkəcə Ermənistan SSRİ ərazisini deyil, həm də Azərbaycan SSRİ ərazisini də ələ keçirmək istiqamətlidir. Məhz 1988-ci ilin yanva-

rından etibarən "türksüz Ermənistan" siyasəti planlı şəkildə həyata keçirilməyə başlandı. Bu siyasətin daşıyıcıları, iştirakçıları, ideya müəllifləri öncə ermənilərin kilsəsi, sonra isə Ermənistan hökuməti və bu ərazidə yaradılmış "Qarabağ" və "krunk" komitələri idi. Yaradılmış bu birliklərin təmsilçiləri o vaxtkı Moskvanın himayəsi ilə türkləri-azərbaycanlıları öz əzəli torpaqlarından qovmağa nail oldular.

Nəticədə ermənilər 185 yaşayış məntəqəsini, 250 mindən artıq azərbaycanlı və eləcə də burada yaşayan 18 min kürdü yurdundan didərgin saldı. Əgər həmin dövrün tarixi statistikasına nəzər yetirsək, onda görürük ki, ermənilər öz elini, öz yurdunu tərk etməyən soydaşlarımıza hansı işğəncələri verib, onları hansı əzablara məhkum ediblər. Rəqəmlərdən bəlli olur ki, ermənilər təkəcə döymək üsulu

ilə 41 nəfərin həyatına son qoyub, 35 nəfərə qeyri-insani işğəncələr verməklə, 115 nəfəri yandırmaqla, 16 nəfəri güllələməklə, 2 nəfəri xəstəxanada həkim tərəfindən dərman vasitəsi ilə öldürməklə soydaşlarımızı qorxutmağa, yurdundan-yuvasından qaçqın düşməyə məcbur ediblər. Nəticədə bu insanlar Azərbaycana üz tutmağa məcbur olublar. Təəssüf ki, bütün bunları seyr edən Moskva, yəni Sovetlər İttifaqının rəhbərliyi yalnız təsəlliverici çağırışlar etməklə öz işini görüb bitiribdi. Bunun əvəzində isə daha çox Azərbaycan Respublikasında hadisələrin gedişinə etiraz edən ziyallıları, fəalları nəzarətə götürmək, onlara təyziqlər yolu tutublar. Hətta insanların ağır durumunu çözmək əvəzinə Azərbaycanda, xüsusilə onun Dağlıq Qarabağ və Ermənistanla sərhəd bölgələrində fəvqəladə vəziyyətlər elan olunubdu.

Azərbaycan

Respublikasının

Medianın İnkişafı Agentliyi

Ölkə tarixinin həmin dövrünə diqqət yetirəndə Azərbaycan Prezidenti, Ali Baş Komandanımız cənab İlham Əliyevin Şuşanın işğaldan azad edilməsi münasibətilə xalqımıza etdiyi müraciətdə söylədiyi fikirlər yada düşür. Ölkə prezidenti bir daha özünü dünya ictimaiyyətinə və soydaşlarımıza tutaraq bildirmişdi ki, "Biz bu qələbə ilə bir daha sübut etdik ki, öz doğma torpağımıza qayıtmışıq. Bu torpaq əzəldən də bizim olub, bu gün də bizimdir, min illər bundan sonra da bizim olacaqdır!". Elə bu fikirlərin ardında onu da vurğulamaq istəyirəm ki, bu günlərdə azad olunmuş Şuşaya səfər edən ölkə prezidenti vurğuladı ki, "Mən buradayam. Biz buradayıq. Biz bura qalib kimi gəlmişik. Öz torpağımıza gəlmişik və buradan da bəyan edirəm ki, heç kim dəmir yumruğu unutmaz. Bizim öz torpaqlarımızı müdafiə etməyə, onu qorumağa kifayət qədər gücümüz var. Kimsə başqa xəyallara düşsə, o, öz cavabını alacaqdır!"

Bəli, cənab Prezidentin də söylədiyi kimi, bu gün Azərbaycan dünyaya kimin işğalçı olduğunu və problemin mayasında nəyin dayanıldığını həm faktlarla, həm də öz azadlıq və Zəfər müharibəsi ilə sübut etdi. Bu gerçəkliyin əsgəri Azərbaycan Ordusu və komandanı ölkə Prezidentidir.

Əbülfət MƏDƏTOĞLU

Azərbaycan Respublikasının
Medianın İnkişafı Agentliyinin
maliyyə yardımı ilə

